РЕШЕНИЕ (ЕС) 2020/1792 НА СЪВЕТА

от 16 ноември 2020 година

относно режима на данъка AIEM, прилаган на Канарските острови

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 349 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент ([1]),

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

(1) Съгласно член 349 от Договор за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и предвид структурните икономически и социални ограничения на най-отдалечените региони, включително тяхната отдалеченост, островния характер, малката площ, трудната топография и икономическата им зависимост от малък брой продукти, Съветът трябва да приеме специфични мерки, насочени по-специално към определянето на условията за прилагане на Договорите спрямо посочените региони, включително общите политики.

(2) Поради тези причини следва да се приемат специфични мерки, с които да се установят условията за прилагане на ДФЕС спрямо посочените региони. Такива мерки трябва да се вземат предвид специфичните характеристики и ограниченията на тези региони, без да се накърняват целостта и съгласуваността на правния ред на Съюза, включително по отношение на вътрешния пазар и общите политики.

(3) Икономическата зависимост на Канарските острови от сектора на услугите, и по-конкретно от туризма, измерена като свързания с този сектор дял от БВП на региона, представлява сериозно ограничение. Този сектор играе значително по-голяма роля в икономиката на Канарските острови, отколкото промишления сектор.

(4) Комбинацията от изолация и островния характер на архипелага възпрепятстват свободното движение на хора, стоки и услуги и са второто по значимост ограничение, пред което са изправени Канарските острови. Местонахождението на островите увеличава тяхната зависимост от въздушния и морския транспорт. Транспортът от и до тези отдалечени и изолирани острови увеличава допълнително производствените разходи за местните производства. Свързаните с тях производствени разходи са по-големи, тъй като тези видове транспорт са с по-ниска ефективност и по-висока цена в сравнение с автомобилния или железопътния транспорт.

(5) Допълнителна последица от тази изолираност са по-високите производствени разходи, дължащи се на зависимостта на островите от внос на суровини и енергия, задължението за поддържане на запаси и трудностите при доставката на производствено оборудване.

(6) Възможностите за икономии от мащаба са ограничени заради малкия пазар, ниските нива на износа, географската разпокъсаност на архипелага и задължението да се поддържат диверсифицирани, малки производствени линии с цел да се отговори на изискванията на малкия пазар.

(7) В много случаи осигуряването на специализирани услуги и услуги за поддръжка, обучението на управленски и технически кадри, възлагането на подизпълнители и мерките за насърчаване на разрастването на бизнеса извън пазара на Канарските острови са съпроводени с допълнителни усложнения или разходи. Същевременно ограничените методи на дистрибуция водят до презапасяване.

([1]) Становище от 6 октомври 2020 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

(8) Обезвреждането на промишлените отпадъци и третирането на токсичните отпадъци водят до по-високи разходи, свързани с околната среда. Това се дължи на обстоятелството, че съществуват инсталации за рециклиране само на някои продукти, поради което се налага отпадъците да се транспортират за обработка извън Канарските острови.

(9) Данъкът известен като „*Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias*“ (данъка AIEM) служи на целта за автономно развитие на секторите за индустриално производство на Канарските острови и за диверсификация на тяхната икономика.

(10) По силата на Решение 2002/546/ЕО на Съвета ([2]), прието съгласно член 299 от Договора за ЕО, Испания първоначално получи правото да прилага до 31 декември 2011 г. освобождаване от данък или данъчни облекчения в рамките на данъка AIEM, за определени продукти местно производство от Канарските острови. В приложението към същото решение се съдържа списък на продуктите, за които могат да се прилагат освобождаването от данъка и данъчните облекчения. Разликата в данъчното облагане на продуктите местно производство и другите продукти не може да надхвърля 5, 15 или 25 процентни пункта в зависимост от конкретния продукт.

(11) С Решение № 895/2011/ЕС на Съвета ([3]) за изменение на Решение 2002/546/ЕО беше удължен срокът на неговото прилагане до 31 декември 2013 г.

(12) С Решение № 1413/2013/ЕС на Съвета ([4]) за изменение на Решение 2002/546/ЕО беше удължен допълнително срокът на неговото прилагане до 30 юни 2014 г.

(13) Съгласно Решение № 377/2014/ЕС на Съвета ([5]) Испания получи правото да прилага до 31 декември 2020 г. освобождаване от данък или данъчни облекчения в рамките на данъка AIEM, по отношение на определени продукти местно производство от Канарските острови. В приложението към посоченото по-горе решение се съдържа списък на продуктите, по отношение на които могат да се прилагат освобождаване от данък или данъчни облекчения.

(14) Внимателен преглед на ситуацията потвърждава, че е необходимо да се уважи искането на Испания за подновяване на разрешението.

(15) Максималната диференцирана ставка, която може да се прилага за въпросните индустриални продукти, не следва да надвишава 15 %. В съответствие с принципа на субсидиарност испанските органи следва да могат да определят съответния процент за всеки продукт. Разрешената разлика в данъчното облагане не следва да надвишава обоснованите допълнителни разходи. Независимо от това фискалното предимство следва да се прилага при годишен лимит от 150 милиона евро, с изключение на надлежно обосновани случаи.

(16) В съответствие с принципа на субсидиарност и с цел осигуряване на гъвкавост испанските органи следва да могат да променят списъка на продуктите и тяхната разрешена данъчна разлика, за да отразят действителното ниво на допълнителните разходи, извършени за производството на тези продукти на Канарските острови. В този контекст следва да е възможно за испанските органи да прилагат по-ниски диференцирани ставки и да определят минимален данък за конкретни продукти, когато е необходимо, при условие че всяко изменение съответства на целите на член 349 от ДФЕС. Всяко изменение на списъка с продукти следва да се основава на следните критерии за допустимост: наличие на местно производство, чийто дял на местния пазар е най-малко 5 %; наличие на значителен внос на стоки (включително от континентална Испания и други държави членки), който може да възпрепятства запазването на местното производство, и неговият дял от местния пазар да е най-малко 10 %; и наличие на допълнителни разходи, които увеличават себестойността на продуктите местно производство в сравнение с продуктите, произведени другаде, което е в ущърб на конкурентоспособността на местно произведените продукти.

(17) На испанските органи следва да бъде разрешено да приложат дерогация от праговете на пазарния дял в надлежно обосновани обстоятелства, което включва: трудоемко производство; производство, което в друго отношение е от стратегическа важност за местното развитие; производство, което е подложено на периодични колебания; производство, намиращо се в особено необлагодетелствани региони;и производство на медицински продукти и лични предпазни средства, необходими за преодоляването на здравни кризи. Следва да е възможно за испанските органи да променят списъка с продукти и тяхната разрешена данъчна разлика, при условие че всяко изменение съответства на целите на член 349 от ДФЕС.

([2]) Решение 2002/546/ЕО на Съвета от 20 юни 2002 г. относно режима на данъка AIEM, прилаган на Канарските острови (ОВ L 179, 9.7.2002 г., стр. 22).

([3]) Решение № 895/2011/ЕС на Съвета от 19 декември 2011 г. за изменение на Решение 2002/546/ЕО по отношение на срока на неговото прилагане (ОВ L 345, 29.12.2011 г., стр. 17).

([4]) Решение № 1413/2013/ЕС на Съвета от 17 декември 2013 г. за изменение на Решение 2002/546/ЕО по отношение на неговия срок на прилагане (ОВ L 353, 28.12.2013 г., стр. 13).

([5]) Решение № 377/2014/ЕС на Съвета от 12 юни 2014 г. относно режима на данъка AIEM, прилаган на Канарските острови (ОВ L 182, 21.6.2014 г., стр. 4).

(18) Целта за насърчаване на социално-икономическото развитие на Канарските острови е отразена на национално равнище в целта на данъка AIEM и в разпределението на генерираните от него приходи. Включването на приходите от данъка AIEM в ресурсите на икономическата и данъчната система на Канарските острови и тяхното използване в стратегия за икономическо и социално развитие, включително за популяризиране на местните дейности, представляват правни задължения.

(19) Данъчното освобождаване и данъчните облекчения по отношение на данъка AIEM следва да се прилагат в продължение на седем години. За да може Комисията да прецени дали условията, обосноваващи разрешението, продължават да са изпълнени, испанските органи следва да представят на Комисията доклад за мониторинг до 30 септември 2025 г.

(20) Настоящото решение не засяга възможното прилагане на членове 107 и 108 от ДФЕС,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Чрез дерогация от членове 28, 30 и 110 от ДФЕС на испанските органи се разрешава до 31 декември 2027 г. да предвидят пълно освобождаване от данък или частични данъчни облекчения в рамките на режима на данъка, известен като „*Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias*“ (данъка AIEM), по отношение на продуктите местно производство от Канарските острови, попадащи в категориите, изброени в приложение I. Данъчното освобождаване или частичните данъчни облекчения трябва да са част от стратегията за икономическо и социално развитие на Канарските острови и да подпомагат насърчаването на местните дейности.

2. Разликите, получени в резултат на прилагането на пълното освобождаване от данък или на частичните данъчни облекчения, посочени в параграф 1, не трябва да водят до по-големи разлики от 15 % за продуктите, попадащи в категориите, изброени в приложение I.

Испанските органи гарантират, че освобождаването от данък или данъчните облекчения, които се прилагат по отношение на продуктите, не надхвърлят процента, който е строго необходим за поддържане, насърчаване и развиване на местните дейности. Разрешената разлика в данъчното облагане не следва да надвишава обоснованите допълнителни разходи.

3. Фискалното предимство се прилага в рамките на годишен лимит от 150 милиона евро, с изключение на надлежно обосновани случаи.

Член 2

1. Испанските органи подбират продуктите, посочени в член 1, параграф 1 въз основа на следните критерии:

а) наличие на местно производство, чийто дял на местния пазар е не по-малък от 5 %;

б) наличие на значителен внос на стоки (включително от континентална Испания и други държави членки), който може да възпрепятства запазването на местното производство, и неговият дял на местния пазар да е най-малко 10 %;

в) наличие на допълнителни разходи, които увеличават себестойността на продуктите местно производство в сравнение с продуктите, произведени другаде, което е в ущърб на конкурентоспособността на продуктите местно производство.

2. Испанските органи могат да ползват дерогация по отношение на праговете на пазарния дял, посочени в параграф 1, букви а) и б) при надлежно обосновани обстоятелства, което включва:

а) трудоемко производство;

б) производство, което в друго отношение е от стратегическа важност за местното развитие;

в) производство, подложено на периодични колебания;

г) производство, намиращо се в особено необлагодетелствани региони;

д) производство на медицински продукти и лични предпазни средства, необходими за преодоляването на здравни кризи.

Член 3

До 1 януари 2021 г. испанските органи представят на Комисията първоначалния списък на продуктите, за които се прилагат освобождаване от данък или данъчни облекчения. Тези продукти попадат в продуктовите категории, изброени в приложение I. Испанските органи могат да внасят изменения в този списък на продуктите, при условие че цялата имаща отношение информация е била съобщена на Комисията.

Член 4

Най-късно до 30 септември 2025 г. испанските органи представят на Комисията доклад за мониторинг, въз основа на който тя да прецени дали продължават да са изпълнени условията, обосноваващи разрешението, предвидено в член 1. Докладът за мониторинг съдържа информацията, посочена в приложение II.

Член 5

Настоящото решение се прилага от 1 януари 2021 г.

Член 6

Адресат на настоящото решение е Кралство Испания.

Съставено в Брюксел на 16 ноември 2020 година.

За Съвета
Председател
M. ROTH

ПРИЛОЖЕНИЕ

СПИСЪК НА ПРОДУКТИТЕ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 1, ПАРАГРАФ 1, СЪГЛАСНО ПРОДУКТОВИТЕ КАТЕГОРИИ НА ПОЗИЦИИТЕ ПО ХАРМОНИЗИРАНАТА СИСТЕМА

Селско стопанство, горско стопанство и рибарство

0203 0204 0207 0407 0603 0701 0703 0706 0708 0810

Добивна промишленост

2516 6801 6802 6810

Строителни материали

2523 3816 3824 6809 7006 7007 7008 7009 7010

Химикали

2804 2807 2811 2828 2853 3102 3105 3208 3209 3212 3213 3214 3304
3401 3402 3406 3814 3917 3920 3923 3925 4012

Металообработващи отрасли

7308 7309 7604 7608 7610 8415 8424 8907 9403 9404 9406

Хранително-вкусова промишленост

0210 0305 0403 0406 0901 1101 1102 1601 1602 1702 1704 1806 1901
1902 1904 1905 2002 2005 2006 2007 2008 2009 2103 2105 2106 2201
2202 2203 2204 2208 2309

Тютюн

2402

Текстилна, кожарска и обувна промишленост

6109 6112

Хартия

4808 4811 4818 4819 4821 4823

Графично изкуство

4909 4910 4911

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО ТРЯБВА ДА БЪДЕ ВКЛЮЧЕНА В ПОСОЧЕНИЯ В ЧЛЕН 4 ДОКЛАД ЗА МОНИТОРИНГ

1. Прогнозни допълнителни разходи. Испанските органи изпращат обобщен доклад, съдържащ достатъчно данни, за да се направи оценка относно наличието на допълнителни разходи, които увеличават себестойността на продуктите местно производство в сравнение с продуктите, произведени другаде. Предоставената информация в обобщаващия доклад включва най-малко следната информация, когато такава информация е налична: разходи за суровини, разходи за свръхзапаси, разходи за оборудване, допълнителни разходи за труд и финансови разходи. Тези данни трябва да бъдат представени чрез посочване най-малко на продуктовите категории на позициите по Хармонизираната система съгласно четирите цифри на Комбинираната номенклатура.

   Докладът съдържа обобщените резултати от подробните *ad hoc* проучвания за допълнителните разходи, които Испания следва да продължи да провежда периодично.

2. Други субсидии. Испанските органи изпращат списък на всички други мерки за помощ и подкрепа за покриване на допълнителните оперативни разходи на икономическите оператори, свързани със статута на Канарските острови на най-отдалечен регион.

3. Въздействие върху публичния бюджет. Испанските органи попълват таблица 1, като посочват прогнозния общ размер (в EUR) на данъка, който е събран или не е събран в рамките на режима на данъка AIEM.

Таблица 1

Година (*)	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Бележки (**)
Нереализирани данъчни приходи ([1])							
Данъчни постъпления – внос ([2])							
Данъчни постъпления – местно производство ([3])							

Бележки към таблица 1:

([1]) „нереализирани данъчни приходи“: общият размер (в EUR) на несъбрания данък поради данъчните разлики, приложени за продукти местно производство (освобождавания/ намаления). На ниво продукт те се изчисляват, като се умножи стойността на продадената продукция на местния пазар (т.е. износът се изважда) по приложената данъчна разлика. След това показателят се изчислява, като се сумират прогнозите на ниво продукти.

([2]) „данъчни постъпления – внос“: общият размер (в EUR) на данъка, наложен върху вноса на облагаеми продукти.

([3]) „данъчни постъпления – продукти местно производство“: общият размер (в EUR) на данъка, наложен върху вноса на облагаемите продукти.

(*) информацията може да не е налична за всички изброени години.

(**) посочете коментари и разяснения, които считате за уместни.

4. Въздействие върху общите икономически резултати. Испанските органи попълват таблица 2, като предоставят данни относно въздействието на намалените данъци върху социално-икономическото развитие на региона. Показателите, които се изискват в таблица 2, се отнасят за резултатите на подпомаганите сектори в сравнение с общите резултати на регионалната икономика. Ако някои показатели не са налични, се включват алтернативни данни за отчитане на общите социално-икономически резултати на региона.

Таблица 2

Година (*)	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Бележки (**)
Регионална брутна добавена стойност							
— В подкрепяните сектори ([1])							

Година (*)	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Бележки (**)
Обща регионална заетост							
— В подкрепяните сектори ([1])							
Брой активни предприятия							
— В подкрепяните сектори ([1])							
Индекс на равнищата на цените — континентална част							
Индекс на равнищата на цените — регион							

Бележки към таблица 2:

([1]) „подкрепяни сектори“: икономическите сектори (съгласно определението по NACE или подобна класификация), в които производството се възползва предимно (по производствен обем) от данъчни освобождавания/облекчения.

(*) информацията може да не е налична за всички изброени години.

(**) посочете коментари и разяснения, които считате за уместни.

5. Спецификации на режима. Испанските органи попълват таблици 3 и 4 за всеки продукт (четирицифрен код по КН, шестцифрен код по КН, осемцифрен код по КН или десетцифрен код по ТАРИК, според случая) и по години (от 2019 до 2024 г.). Списъкът съдържа само продукти, за които се прилагат диференцирани данъчни ставки.

Таблица 3

Идентифициране на продукти и приложени ставки

Подкрепяни продукти – код по КН (4, 6, 8 или 10 цифри)	Година	Одобрена категория КН ([1])	Спецификации на кода ([2])	Външна данъчна ставка ([3])	Вътрешна данъчна ставка ([4])	Приложена данъчна разлика ([5])	Бележки (**)
	2019						
	2020						
	2021						
	2022						
	2023						
	2024						

Бележки към таблица 3:

([1]) „одобрена категория КН4“: категорията, обозначена с четирицифрен код по КН, одобрена с настоящото решение.

([2]) „спецификация на кода“: в случай че се приложи различно третиране и по отношение на различни десетцифрени кодове или въз основа на други *ad hoc* спецификации на определенията по КН/ТАРИК.

([3]) „Външна данъчна ставка“: данъчната ставка, която се прилага за вноса.

([4]) „Вътрешна данъчна ставка“: данъчната ставка, която се прилага за продукти местно производство.

([5]) „Приложена данъчна разлика“: разликата между външната и вътрешната ставка.

(**) посочете коментари и разяснения, които считате за уместни.

Таблица 4

Пазарен дял на подкрепяните продукти

Подкрепяни продукти – код по КН (4, 6, 8 или 10 цифри) (*)	Година	Обем ([1])				Стойност (в EUR) ([2])			Бележки (***)
		местно производство	мерна единица	внос	Пазарен дял (**)	местно производство	внос	Пазарен дял (**)	
	2019								
	2020								
	2021								
	2022								
	2023								
	2024								

Бележки към таблица 4:

(*) първата колона следва да бъде идентична с тази от предходната таблица, за да позволява синхронизиране на данните.

([1]) „обем“: в колоната „мерна единица“ посочете мерната единица (тонове, хектолитри, бройки и т.н.).

([2]) „стойност“: по отношение на вноса тя съвпада с данъчната основа.

(**) „пазарен дял“: пазарният дял се изчислява, като се приспадне износът на продуктите местно производство.

(***) посочете коментари и разяснения, които считате за уместни.

6. Нередности. Испанските органи предоставят информация за всички разследвания на административни нередности, по-специално във връзка с данъчни измами или контрабанда, в контекста на прилагането на разрешението. Те предоставят подробна информация, която включва като минимум информация за естеството на случая, стойността и времетраенето.

7. Жалби. Испанските органи предоставят информация за това дали местните, регионалните или националните органи са получили жалби във връзка с прилагането на разрешението от бенефициери или от небенефициери.